

وقدیمیر ایلیچ لنین

نادژدا کروپسکایا

ژبانه: ولی

په دیوال د یوه سړي عکس بند و.

کوچني واسيا وپوښتل:

- پلاره، د دې عکس په اړه خو را ته یو څه ووايه.

- پیژنی یې؟

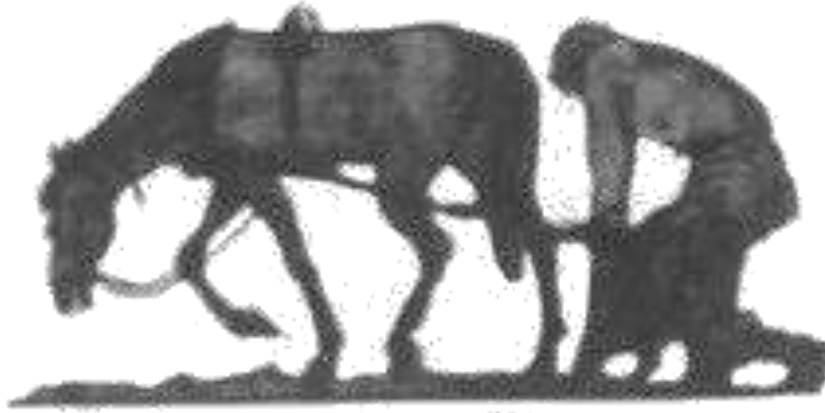
- هو، لټین دی.

- شاباس، هو، دا زموږ گران لارښود، ولادیمیر - ایلیچ لنین دی.

د واسيا پلار خپل سرگذشت څه داسې پيل كړ:

- ډير كلونه مخكې، كله چې زه ډير ځوان وم، مونږ كارگرانو ډير بد ژوند درلود. له سهار وختي د شپې تر نيمايي پورې مو د سپو په شان كار كاوه، خو بيا هم تل نيسمتن وو. يعنې ان خپلې خيټې مو مړولې نشوې. په هغه كارخانه كې چې ما كار كاوه، ډير نور كارگران هم ول. د كارخانې د مالڪ نوم دانيلوف و. دې دانيلوف كار نه كاوه، لاسونه يې نه په تورو وهل او نه هم په سپينو، خو ډير زيات شمتن و!

زویه، څه فکر کوئ چې دومره شتمني یې له کومه کړی وه؟ زمونږ له کار څخه. هغه مونږ ته د زیات کار په برابر کې لږ مزد راکاوه، دومره لږ چې زمونږ له کاري ځواک څخه د هغه غلا د ورځې په شان روښانه وه. د همدې لپاره یې زمونږ له کار او زحمت څخه لویه شتمني لاس ته راوړه. کارخانه د هغه وه، ماشینونه او پیسې هم د هغه وې، په داسې حال کې چې مور د خپلو تشو لاسونو پرته بل څه نه درلودل.

د همدې لپاره هم مونږ مجبور وو چې ورته کار وکړو. هرې کارخانې ته چې به تللی همدا وضعیت و. داسې فکر ونکړئ چې یوازې د دانیلوف په کارخانې کې مونږه بدمرغي وو.

کلیوالو هم په کلیو کې سخت ژوند درلود.

په کلي کې هم ټول شيان د ارباب وو او بزگرانو زمونږ په شان څه نه لرل. هغوې هم شپه او ورځ د ارباب لپاره کار کاوه او په خپله فقير او ناداره ول.

مالکان، يعنې ملکان او پانگوالان د يو بل ملاتړي ول. ټولو د هيواد تر ټولو شتمن او ځواکمن مالک يعنې پاچا سره معامله درلوده. پاچا د هغو ټولو ارباب او مالک و او د هغه حکومت داسې يو حکومت و چې هيواد يې يوازې د خانانو او پانگوالانو لپاره جنت گړځولی و. خو دهقانانو او کارگرانو داسې سخت ژوند درلود چې هيواد ورته له دوزخ نه هم سخت تماميده.

ولادیمیر د کارگرانو دوست او ملگری و. موخه یې دا وه چې د هیواد د دولت ډول بدل کړي. غوښتل یې داسې کار وکړي چې هر زیارکښ انسان ښه ژوند ولري او په خپل ټول ژوند کې، په همدې لاره کې، مبارزه وکړه.

ولادیمیر لومړی ټول هغه کسان چې د زیارکښانو ملاتړي ول، راغونډ او بیا یې گوند جوړ کړ.

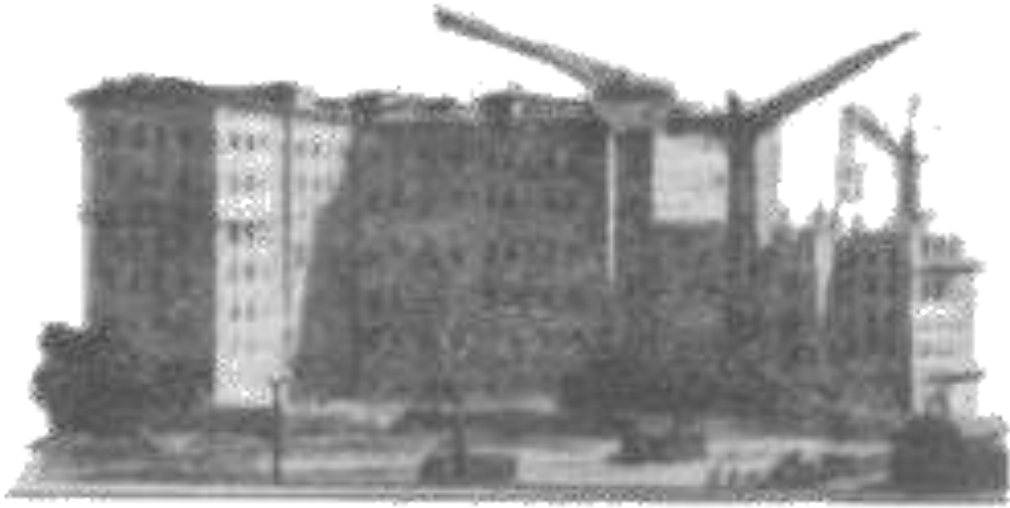

گونډ دې نتیجې ته ورسید چې له جگړې پرته هیڅ څه لاس ته نه راځي. د هیواد ټول کارگران او زیارکښان هم آخر همدې نتیجې ته ورسیدل.

لنښ، کارگرانو ته گران و، خو خانان او پانگوالان د هغه دښمنان ول. د پاچا پولیسو هغه نیو، زندان ته یې اچو، د سبیري کنگل شوي سیمې ته یې تبعید کړ او غوښتل یې چې د عمر تر آخره پورې یې په زندان کې وساتي. له همدې امله، لنښ له روسیې څخه مهاجرت وکړ. له هماغه ځای څخه یې کارگرانو ته کتاب لیکو چې څه باید وکړي. له هغه وروسته چې کارگرانو پاڅون وکړ، وطن ته راستون شو چې د کارگرانو مبارزه رهبري کړي.

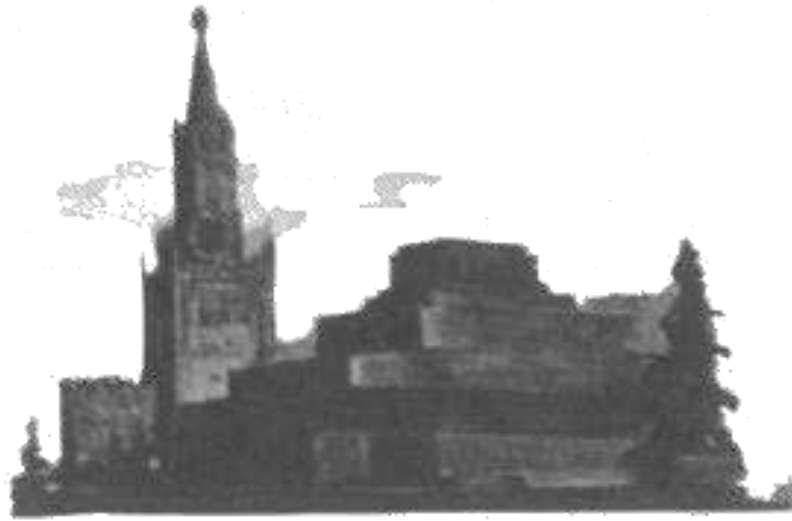

د ۱۹۱۷ کال په فبروري کې کارگرانو او سرتیرو د پاچا دولت ږنگ کړ. د همدې کال د نوامبر په اومه، خانان او پانگوالان یې هم له خپل هیواد څخه وشړل.

د هغوی ټولې ځمکې، کارخانې او مال او شتمنۍ چې په بی غیرتی سره یې لاس ته راوړی ول، ملي کړل او د کارگري حکومت په نامه یې خاص حکومت چې په نړۍ کې لومړنی کارگري حکومت دی، جوړ کړ.

له دې سره نور نه پاچا او نه هم خانان، بلکې په خپله کارگران او کلیوال د خپل هیواد واکمن ول او پریکړه یې کوله چې څه وکړي. سره راغونډیدل او دې راغونډیدنې ته یې «شورا» ویله.

دوی ته دا ټول بهیرونه نوی ښکاره کیدل. لنین او د هغه گوند د دوی په ملتیا په دې سخته لاره کې د یوه نوي ژوند په لوره گام اخیستو او لنین په دې وخت کې ډیر کارونه تر سره کړل چې بالاخره روغتیایي حالت یې له خطر سره مخامخ شو او په ۱۹۲۴ کال کې، یعنې له انقلاب څخه اوه کاله وروسته سترگې له دې نړۍ پټې کړی.

کله چې لنین سترگې له نړۍ پټې کړی، مونږ ټول په ویر کې ډوب شو، خو هیڅکله مو هغه درسونه چې مونږ ته یې رازده کړل له یاده ونه ایستل او وبه یې هم ونه باسو. مونږ د ژوند تر وروستې سلگې پورې د هغه د آرمانونو په لاره کې هڅه کوو. د هغه د ښوونو په رڼا کې د ژوند او کار لپاره د نوي او غوره ډول بنسټ ږدو.

”سیند خپرندویه“ خپاره کړي دي:

۱. د کمونیزم اصول، فریدریش انگلس، ژباړه: فرهاد ویاړ
۲. دیالکتیک ماتریالیزم د ځوانانو لپاره، رضا قربانی، ژباړه: مرینه سحر
۳. د یوه شاعر انډیښنې، احمد شاملو، ژباړه: فرهاد ویاړ
۴. یو شعر چې کرکه ده، پاڅون دی او انتقام - سپیڅلی
۵. مور مې ښکلې نشوه، رضا فرمند، ژباړه: فرهاد ویاړ
۶. مارکسیزم او رفورمیزم، و.ا.لنین، ژباړه: هاشم سهار
۷. لیوهولان - یو ستر ژوند! یوه پرمینه مړینه!، ژباړه: فرهاد ویاړ
۸. د شناخت په اړه یو څو خبرې، صمد بهرنګي، ژباړه: څرک
۹. ارنستو چه ګوارا، م. بنامین، ژباړه: فرهاد ویاړ
۱۰. اولدوز او کارغان، صمد بهرنګي، ژباړه: ف.رووفي
۱۱. کوراوغلو او ګنجی حمزه، صمد بهرنګي، ژباړه: ف.رووفي
۱۲. د دیالکتیک ماتریالیزم او تاریخي ماتریالیزم په اړه، ی. و. ستالین، ژباړه: فرهاد ویاړ
- ۱۳- زما ګیتارا! ویکتور خارا، ژباړه: فرهاد ویاړ
- ۱۴ - مخکښ شهید، لوجیاپن، ژباړه: فرهاد ویاړ
- ۱۵- ډیر ترویج، ډیر تبلیغ، ای. میشر، ژباړه: ولي
- ۱۶- د ویتنام حماسه، د امریکې رسوايي، م. بنامین، ژباړه: سرمد

خپریږي:

د تضاد په اړه - مائوتسه دون، ژباړه: ولي

